

ارزیابی و تحلیل تغییرات فضایی حوضه سیرجان

۱- طیبه محمودی محمدآبادی، دکترای ژئومورفولوژی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

taybeh.mahmoodi@gmail.com

۲- محسن پورخسروانی، دانشیار ژئومورفولوژی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران (نویسنده مسئول)

pourkhosravani@uk.ac.ir

۳- صادق کریمی، دانشیار آب و هواشناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

karimi.s.climatologist@uk.ac.ir

چکیده

فضای جغرافیایی دستگاهی است که منطق چیدمان الگوهای فرمی، فرآیندها و عملکرد هر دینگ‌های اجتماعی در فضا را شکل می‌دهد. تغییرات فضا در طول زمان حاصل عملکرد فرآیندهای مختلف و روندهای حاکم بر آن می‌باشد. در همین راستا این پژوهش سعی دارد تغییرات فضایی حوضه سیرجان را ارزیابی و تحلیل نماید. بدین منظور از روش حوضه‌ای و تکنیک‌های تحلیل فضایی استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که، در کوتاه‌تر پایانی در بخش‌های مرکزی حوضه ۱۷ میلیمتر و در ارتفاعات بالا تقریباً ۳۰۰ میلیمتر بیشتر بوده است. این مقدار تغییر در رطوبت و دمای محیطی تغییر اساسی در سیستم شکلزای منطقه بوجود آورده به نحوی که از سیستم شکلزای یخچالی در حال حاضر نشانی در دست نیست. از طرفی شرایط دمایی این حوضه نیز از منفی ۳/۶ به ۰/۸۶ درجه سانتی گراد افزایش یافته است. همچنین حداکثر دمای حوضه ۱۶/۴۶ در فاز برودتی به ۱۷/۶۴ در زمان حال تغییر کرده است. البته این میزان تفاوت برای همه نقاط حوضه یکسان نبوده و تحت تاثیر ارتفاع افزایش می‌یافته است؛ به طوریکه بیشترین تفاوت حرارتی مربوط به مرتفع‌ترین قسمت حوضه و کمترین تفاوت مربوط به پست‌ترین نقطه حوضه بوده است. ردیابی پادگان‌های آبرفتی دریاچه قدیم سیرجان حاکی از وجود ۴ پادگان در اطراف این دریاچه می‌باشد. بطوریکه بالاترین پادگان در ارتفاع ۱۷۱۹ متری شناسایی گردید بر این اساس حجم آب دریاچه قدیم سیرجان در دوره حاکمیت یخچال‌ها ۸۰۴۰۰ مترمکعب بوده است.

کلمات کلیدی: تغییرات فضایی، کوتاه‌تر پایانی، یخچال، سیرجان

مقدمه

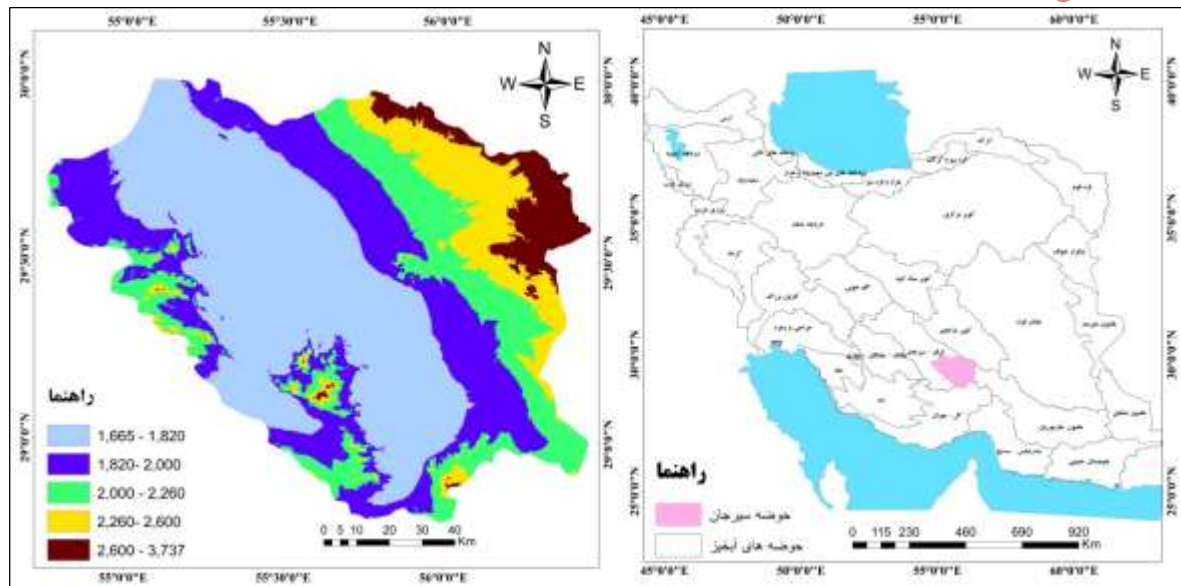
فضای جغرافیایی عینیتی حاصل از نقش‌پذیری و اثرگذاری افراد و گروه‌های انسانی در مکان و یا به سخن دیگر، پیامد عملکردهای متعامل دو محیط طبیعی و اجتماعی است. فضا را می‌توان نوعی تولید اجتماعی در مکان به شمار آورد (سعیدی، ۱۳۸۹، ۱۱). به عبارت دیگر فضای جغرافیایی دستگاهی است که منطق چیدمان الگوهای فرمی، فرآیندها و عملکرد هر دینگ‌های اجتماعی در فضا را شکل می‌دهد (هیلیئر، ۱۹۹۶، ۱۲۳). تغییرات فضا در طول زمان حاصل عملکرد فرآیندهای مخفف و روندهای حاکم بر آن می‌باشد. فرآیند، حرکتی تدریجی و مداوم است که نتیجه آن به صورت تغییر و تحول بر پدیده‌ها بروز می‌کند. عملکرد فرآیندها در طول زمان منجر به خلق فرم‌هایی می‌شود که در نهایت چشم‌اندازهای

¹. Hillier

مختلفی را بوجود می‌آورند. تبیین کامل تغییرات فضایی متضمن توصیف ویژگی‌ها و فهم فرآیندهای مرتبط با تشکیل آن و نیز توسعه‌اش در طول زمان می‌باشد. بین الگوهای تعادلی اشکال زمین و فرآیندهای حاصل از آنها و تکامل تاریخی آنها توازنی برقرار شده که بسیاری از اشکال زمین را طی فرآیندهای مختلف در رژیم‌های متفاوت شامل می‌شود. واقعیت این است که برای فهم دقیق تغییرات فضایی، شناخت تکامل تاریخی آن ضروری است. هر چشم انداز محیطی دارای یک الگو و فرآیندی از مکانیسم‌ها را شامل می‌شود که شناخت شناسی این عوامل می‌تواند در تبیین و شناسائی هویت تاریخ طبیعی و پایداری محیطی و در نهایت آمایش محیط نقش اساسی و عمده‌ای را ایفا نماید. از جمله نکات برجسته در تبیین فرآیندهای محیطی بازخوانی تاریخ طبیعی مناطق است. زیرا آنچه به عنوان یک واحد بزرگ طبیعی امروزه صحنه برنامه‌ریزی ماست، دارای تاریخی است که بیانگر فرآیندهای بوجود آورنده آن خواهد بود (داداش زاده، ۱۳۹۰، ۳). فرآیندهای فعال در جهان، محیطی را ایجاد می‌کنند که در آنها همه چیز در حالتی از پویایی دائمی بسر می‌برد. برخی از نتایج این پویایی، الگوهایی است که در چشم اندازهای محیطی شکل می‌گیرند و هر یک را از دیگری متمایز می‌کند. تنوع در این محیط، تنوع در ساخت‌های دیگر را با شدت و ضعفی متفاوت به همراه دارد. نخستین تاثیر این چنین محیط‌هایی در رفتار انعکاسی انسان جلوه گر می‌شود. از همین رو این رفتارها هنوز هم برای دانشمندان و پژوهشگران علوم طبیعی و انسانی جالب توجه است (باباجمالی، ۱۳۹۱، ۷۹). باید توجه داشت که، عناصر طبیعی در طول زمان دچار تغییرات مستمر بوده‌اند و بازسازی و تحلیل این شرایط منجر به شناخت بهتر محیط می‌شود. بر هیچ اندیشمندی پوشیده نیست که، مدیریت مطلوب آینده، منوط به توجه به گذشته است. البته توجهی که به زندگی کردن و غرق شدن در گذشته منتهی نشود آنگونه که گفته‌اند «گذشته، چراغ راه آینده است.» تا وقتی گذشته یک علم را شناسیم و از گذشته باخبر باشیم نسبت به آینده تدبیر سزآمدنی نخواهیم داشت. به همین علت و با توجه به اهمیت موضوع پژوهش‌های مختلفی توسط محققین مختلف صورت گرفته است. از جمله، بلانفورد (۱۸۷۳) ضمن ارزیابی منشاء نهشته‌های بیابانی آسیای مرکزی معتقد است که جاله‌های بزرگ در این منطقه روزی دریاچه بوده‌اند. ایشان بیان می‌کند با توجه به نوع رسوبات لازم است آب و هوا در گذشته تا حد قابل توجهی مرطوب‌تر از امروز بوده باشد. بوبک (۱۹۵۶)، ضمن بررسی زمین‌های اطراف دشت مسیله بیان می‌کند که، آب و هوای گذشته ایران، نسبت به امروز مرطوب‌تر بوده است. هوکریده و همکاران (۱۹۶۸)، منطقه کرمان و جنوب شرق ایران مرکزی را مورد بررسی قرار دادند و به استناد وجود انواعی از گیاهان و گونه‌ای از دوزیستان، استدلال کردند که در گذشته، آب و هوا در این منطقه، نسبت به امروز مرطوب‌تر بوده است. اکارت اهلرز (۱۳۷۲)، شواهد فسیل شده باتلاق‌های نیزاری و عناصر حیوانی در فلات مرکزی در حوالی کرمان را از جمله دلایل وجود دریاچه پلوویال در ایران می‌داند. رامشت (۱۳۸۰)، در پژوهشی تحت عنوان، دریاچه‌های دوران چهارم بستر تبلور مدنیت در ایران، نتیجه می‌گیرد که غالب شهرهای کوچک و بزرگ ایران در حاشیه سواحل این دریاچه که میزان دریافت آبی آنها به مراتب بیشتر از امروز بوده شکل گرفته‌اند. حاتمی (۱۳۸۹) در بررسی هیدروژئومورفولوژی دیرینه دشت کوهدشت اثبات کرده که این دشت یک دریاچه پلوویال بوده که در جریان یک سریز آب آن به سمت جنوب تخلیه گردیده است. داوودی و مرادجانی (۱۳۹۷) ضمن تحلیل فضایی تغییرات آب و هوایی ایران نتیجه می‌گیرند که، طی دوره آماری مورد بررسی کاهش بارش و افزایش دما به صورت معنی داری در بیشتر نواحی کشور روی داده است. محمودی محمدآبادی و رامشت ضمن ارزیابی تغییرات ساختار اداری فضای ایران نتیجه می‌گیرند که، تغییر ساختار اداری کشور در یکصد سال گذشته منجر به عدم تعادل فضایی، رشد شهرنشینی، هویت زدایی مکانی-اجتماعی، تغییر در مالکیت مردمی به دولتی، تقلیل تنوع در سازمندی‌های اجتماعی، و آسیب‌پذیری محیطی ایران شده است. در پژوهشی دیگر صادقی‌نیا و همکاران (۱۴۰۰) ضمن تحلیل فضایی تغییرات اقلیمی در ایران نتیجه می‌گیرند که، بین عامل ارتفاع و شیب روند شاخص-های فرین گرم همبستگی معکوس وجود دارد. یعنی هرچه ارتفاع کاهش می‌یابد، شیب روند افزایش می‌یابد.

به طور کلی آنالیز تغییرات فضایی در حوضه‌های مختلف، به دلیل اثری که این تغییرات در میزان ورودی و انرژی حوضه داشته‌اند و همچنین به علت اثرات ژئومورفیک و شکل‌زایی که در حوضه‌های مختلف به وجود آورده‌اند، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. در همین راستا این پژوهش سعی دارد تغییرات فضایی حوضه سیرجان را ارزیابی و تحلیل نماید. موقعیت منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه موسوم به حوضه سیرجان در فاصله ۲۸ درجه و ۴۶ دقیقه و ۵۰ ثانیه تا ۲۹ درجه و ۵۸ دقیقه و ۱ ثانیه عرض شمالی، و ۵۵ درجه و ۱۱ دقیقه و ۲۰ ثانیه تا ۵۶ درجه و ۳۲ دقیقه و ۴۰ ثانیه طول شرقی واقع شده است. مساحت منطقه مورد مطالعه ۱۶۲۸۹ کیلومتر مربع و حداقل و حداکثر ارتفاع آن به ترتیب ۱۶۶۵ و ۳۷۶۰ متر از سطح دریا آزاد می‌باشد. این حوضه شامل شهرستان سیرجان و قسمت‌های محدودی از شهرستان‌های شهرابک و بافت می‌باشد (شکل ۱).

شکل (۱) موقعیت منطقه مورد مطالعه

روش تحقیق

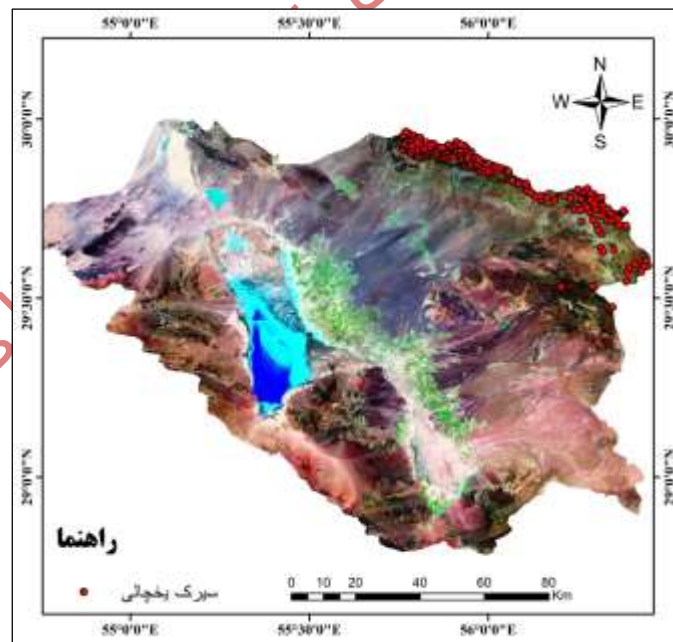
پژوهش حاضر از نوع کاربردی است که به روش حوضه‌ای و تکیه بر تکنیک تحلیل فضایی صورت گرفته است. بدین منظور جهت برآورد ارتفاع مرز برف دائمی و بازسازی شرایط اقلیم گذشته از روش‌های رایج و پورتر استفاده شده است. روش رایج یکی از روش‌های رایج برای تعیین خط مرز برف دائمی است که بر اساس شمارش سیرک‌ها و محاسبه ارتفاع مدخل خروجی آنها صورت می‌گیرد (رامشت و پوردهقان، ۱۳۸۷: ۱۳۳). بدین منظور پس از شمارش سیرک‌ها خط ۶۰ درصد مشخص می‌شود. این خط ارتفاعی را مشخص می‌کند که ۶۰ درصد سیرک‌ها بالاتر از این خط ارتفاعی قرار دارند. به عبارت ساده‌تر، در روش رایج، اختلاف ارتفاع سیرک‌ها محاسبه و با ضرب آن در ۶۰ درصد سیرک‌ها و کم کردن حاصل از بیش‌ترین ارتفاع، مرز برف تعیین می‌شود (شریفی و همکاران، ۱۳۹۵، ۳۸).

رابطه (۱): مرز برف دائمی = ارتفاع بالاترین سیرک - [ارتفاع پایین‌ترین سیرک - (ارتفاع بالاترین سیرک × ۶۰) / ۱۰۰]
روش پورتر که به روش ارتفاع کف سیرک مشهور است، توسط پورتر در مطالعه کوهستان‌های یخچالی عرض‌های پایین ارائه شده است. جهت محاسبه ارتفاع مرز برف دائمی و خط تعادل آب و یخ در منطقه مورد مطالعه به روش پورتر ابتدا با استفاده از

جدول (۱) و رابطه (۲) نما یا مد محاسبه می‌شود. نما یا مد نقطه‌ای در امتداد محور داده است که دارای بیشترین فراوانی است.

جدول (۱) توزیع فراوانی ارتفاع کف سیرک‌های یخچالی در حوضه سیرجان

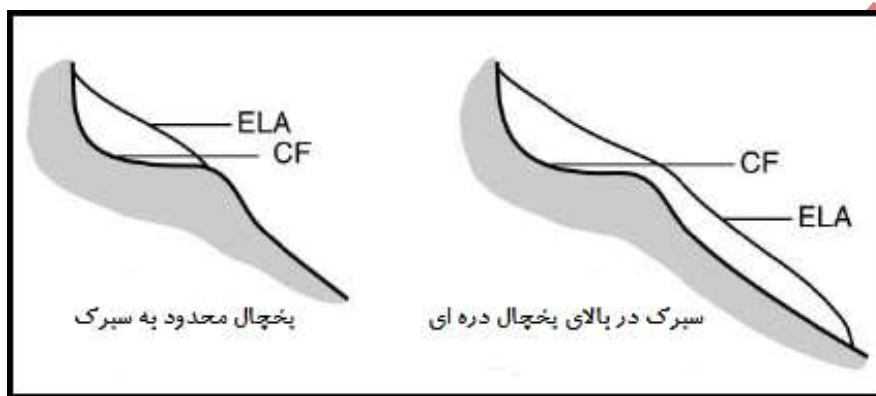
طبقات ارتفاعی	فراوانی سیرک	شمال	شمال شرق	شرق	جنوب شرق	جنوب	جنوب غرب	غرب	شمال غرب	درصد
۲۶۰۰-۲۵۰۰	۲۱	۵	۲	-	۰	۴	۶	-	۴	۸/۳
۲۷۰۰-۲۶۰۰	۵۱	۸	۲	۱	۶	۳	۱۸	۸	۵	۲۰/۳
۲۸۰۰-۲۷۰۰	۵۵	۷	۷	۱	۲	۱	۱۴	۱۴	۹	۲۱/۹
۲۹۰۰-۲۸۰۰	۳۲	۵	۲	۲	-	۱	۲	۱۶	۴	۱۲/۷
۳۰۰۰-۲۹۰۰	۲۶	-	-	-	-	۲	۱۶	۸	-	۱۰/۳
۳۱۰۰-۳۰۰۰	۲۹	۱	۲	-	۲	۱	۱۱	۷	۵	۱۱/۵
۳۲۰۰-۳۱۰۰	۱۲	۲	-	-	-	-	۲	۶	۲	۴/۷
۳۳۰۰-۳۲۰۰	۱۷	-	-	-	۳	۲	۴	۱	۴	۶/۷
۳۴۰۰-۳۳۰۰	۸	۳	-	-	-	-	-	۲	۳	۳/۱
جمع	۲۵۱	۳۴	۱۵	۴	۱۳	۱۴	۷۳	۶۲	۳۶	۱۰۰
نما (متر)	-	۲۶۷۵	۲۷۵۰	۲۸۳۳	۲۶۶۰	۲۵۸۰	۲۶۷۵	۲۸۲۰	۲۷۴۴	۲۷۱۴

شکل (۲) توزیع فضایی سیرک‌های یخچالی بر روی تصویر ماهواره‌ای حوضه سیرجان

$$Mo = L + \frac{d1}{d1+d2} \times h \quad (۲) \text{ رابطه}$$

در این رابطه، L = حد پائین رده نمادار، $d1$ = تفاضل فراوانی رده ماقبل رده نمادار از فراوانی رده نمادار، $d2$ = تفاضل فراوانی رده مابعد رده نمادار از فراوانی رده نمادار و h = فاصله رده‌ها می‌باشد (پاریزی، ۱۳۹۲، ۷۳). بر اساس نظر پورتر، هنگامی که یخچال فقط سیرک را انباشته می‌کند، ELA ثابت و پایدار بالاتر از میانگین ارتفاع کف سیرک قرار نمی‌گیرد (شکل ۳). بنابراین ارتفاع کف سیرک می‌تواند بیانگر ارتفاع خط تعادل های پیشین باشد (یمانی، ۱۳۹۰، ۳۸). ارتفاع خط تعادل (ELA) مرزی است که در بالاتر از آن فرایندهای تراکم و در پائین تر از آن فرایندهای فرساب تسلط دارند (Bayrakdar et al, 2015, 61) بطوریکه ارتفاع این مرز توسط فرایندهای تراکم و فرساب کنترل می‌شوند (Sarikaya, 2017, 125).

شکل (۳): روش ارتفاع کف سیرک (پورتر، ۲۰۰۱، ۱۰۶۹)

در مرحله بعد با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی و مدل رقومی ارتفاعی و تحلیل‌های رقومی و ترسیمی اقدام به بازسازی حد داغ آبه‌های دریاچه قدیم سیرجان گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی استفاده شده است.

یافته‌های تحقیق

دما و تحلیل منطقه‌ای آن در حوضه سیرجان

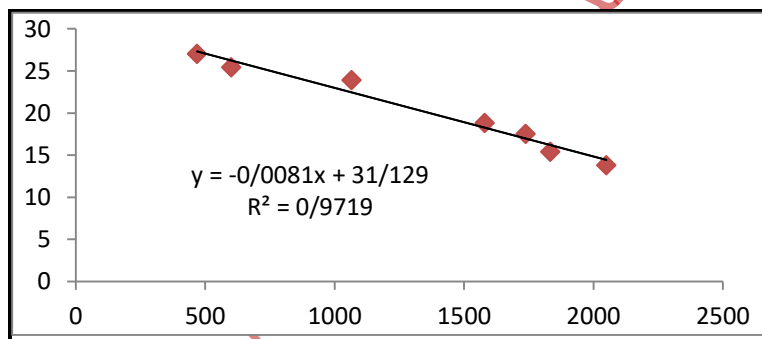
دما یکی از گونه‌های بسیار مهم انرژی‌های جاری در جهان است که منشاء خیلی از تغییرات و تحولات رخ داده در هستی به شمار می‌رود. حاکمیت آب و هواهای گوناگون که از یک سو شرط اصلی شکل‌گیری حیات در کره زمین به شمار می‌رود و از سوی دیگر یکی از مهم‌ترین عوامل بروز تغییرات زمین ریختی در مناطق مختلف است که ریشه در انرژی تابشی خورشید دارد. تابش مداوم اما نامتعادل خورشید به سطح زمین موجب تشکیل کانون‌های دمایی نابرابر در نواحی مختلف کره زمین می‌گردد و شرایط را برای تبادلات انرژی گرمائی در بخش‌های مختلف فراهم کرده و به دنبال آن حیات و تنوع آن در زمین شکل می‌گیرد. بنابراین می‌توان گفت ماهیت وجودی و موجودیت کره زمین به عنوان تنها کره ذی حیاتی که تاکنون در جهان شناخته شده، تابع دما و تغییرات آن در زمین است (عباسی، ۱۳۸۷، ۵۶). از طرفی به دلیل تأثیر مستقیم دما بر روی رطوبت، تبخیر، یخبندان و نیز تأثیر بر روی فرایندهای حیاتی، مطالعه شاخص دما ضروری می‌باشد.

برای تخمین دمای متوسط سالیانه و تهیه نقشه همدمای منطقه با استفاده از متوسط دمای سالیانه و نیز ارتفاع هر ایستگاه گرادیان دما با ضریب تبیین $R=0/97$ به دست آمد (شکل ۴). سپس نسبت به تهیه نقشه همدمای منطقه اقدام شد. همانگونه که در شکل شماره ۵ مشاهده می‌شود بیشترین دما در منطقه $17/64$ درجه سانتی‌گراد می‌باشد که در سطح دشت

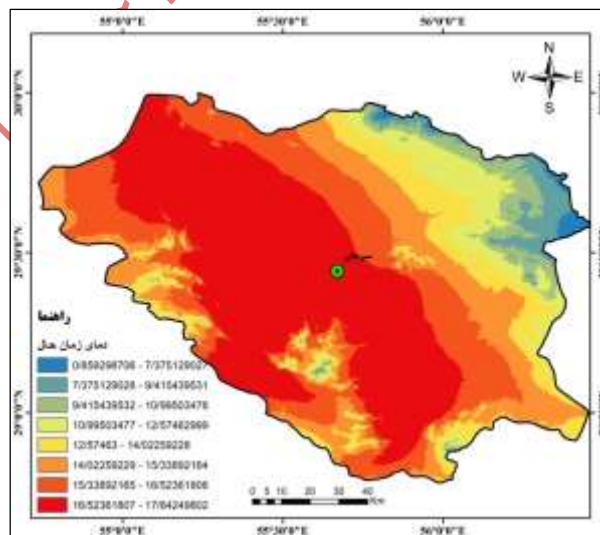
قرار گرفته است و کمترین دمای آن ۰/۸۶ درجه سانتیگراد است که مربوط به ارتفاعات شمال و شمال شرق حوضه سیرجان می‌باشد.

جدول (۱) مشخصات ایستگاههای هواشناسی اطراف حوضه مطالعاتی

ایستگاه	نوع ایستگاه	ارتفاع	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	میانگین دما
سیرجان	سینوپتیک	۱۷۳۹	۵۵ ۴۱	۲۹ ۲۸	۱۷/۵
بردسیر	کلیماتولوژی	۲۰۵۰	۵۶ ۳۳	۲۹ ۵۵	۱۳/۸
رفسنجان	سینوپتیک	۱۵۸۰	۵۵ ۵۴	۳۰ ۲۵	۱۸/۸
بم	سینوپتیک	۱۰۶۶	۵۸ ۲۱	۲۹ ۰۶	۲۳/۹
جیرفت	سینوپتیک	۶۰۱	۵۷ ۴۸	۲۷ ۳۵	۲۵/۴
شهربابک	سینوپتیک	۱۸۳۴	۵۵ ۰۸	۳۰ ۰۶	۱۵/۴
کهنوج	سینوپتیک	۴۶۹	۵۷ ۴۲	۲۷ ۵۸	۲۷

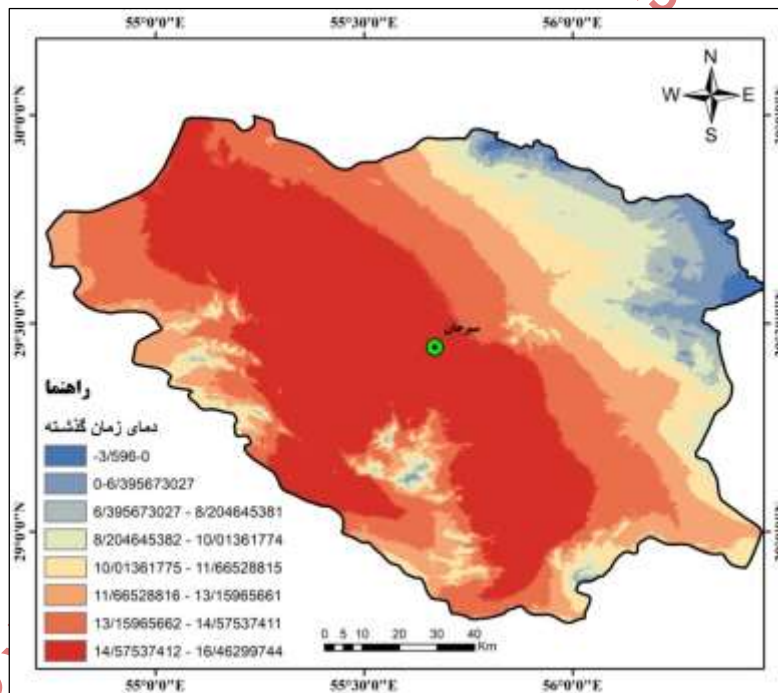
شکل (۴): رابطه همبستگی ارتفاع و دما

شکل (۵): نقشه همدمای حوضه سیرجان در زمان حال

طبق روش راییت، با به دست آوردن اختلاف ارتفاع بین سیرک‌ها و با استفاده از خط ۶۰ درصد خط مرز برف دائمی در حوضه سیرجان در ارتفاع ۲۷۱۹ متری مشخص گردید همچنین طبق روش پورتر ارتفاع برف مرز آخرین دوره یخچالی برابر با مقدار نما در ارتفاع کف سیرک‌های یخچالی است (یمانی و همکاران، ۱۳۹۰: ۴۶). بر همین اساس مقدار مد یا نما در حوضه سیرجان ۲۷۱۴ متر می باشد. به عبارت دیگر ارتفاع مرز برف دائمی در فاز اقل کوتاه‌تر در حوضه سیرجان ۲۷۱۴ متر بوده است.

جهت تخمین میزان دمای محیط در فاز اقل کوتاه‌تر بعد از تعیین خط مرز برف دائمی حوضه در زمان گذشته همبستگی بین دما و ارتفاع ۸ ایستگاه سیرجان، بردسیر، بافت، رفسنجان، کهنوج، بم، جیرفت و شهرابک با استفاده از رابطه خطی محاسبه گردید و معادله خطی آن به صورت $Y=0.007X+30.54$ به دست آمد. سپس با استفاده از این رابطه افت آدیاباتیکی دما حال حاضر حوضه به میزان تقریبی ۰/۸ درجه سانتی گراد به ازای هر ۱۰۰ متر ترفیع مکانی محاسبه شد. در مرحله بعد با استفاده از ارتفاع خط مرز برف دائمی گذشته حوضه سیرجان و افت آدیاباتیکی آن نقشه هم دمای گذشته حوضه تهیه گردید (شکل ۶). همانطور که مشاهده می‌شود حداقل دمای متوسط سالانه حوضه در فاز اقل کوتاه‌تر برابر با ۳/۶- درجه سانتیگراد در ارتفاع شمال شرق حوضه و حداکثر دمای متوسط سالانه حوضه برابر با ۱۶/۴۶ درجه سانتیگراد در بخش مرکزی حوضه بوده است.

شکل (۶): نقشه همدمای حوضه سیرجان در زمان حاکمیت یخچال‌ها

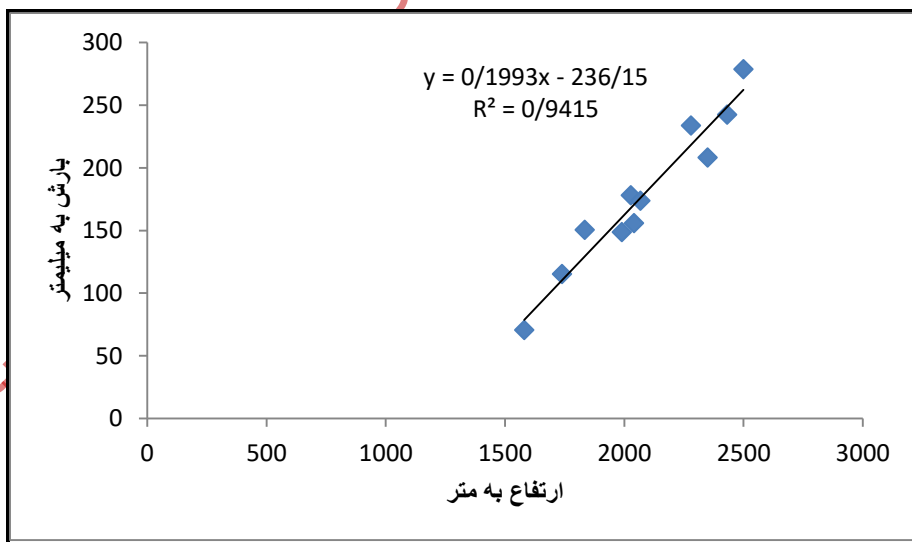
تحلیل رطوبتی منطقه مورد مطالعه

یکی از مهمترین فرآیندهای فرسایشی بارش می‌باشد که در طول دوران‌های مختلف زمین شناسی اثرات مختلفی بر جای گذاشته است. همچنین یکی از شاخص‌های اقلیمی تعیین کننده شرایط محیطی میزان رطوبت و تغییرات آن است. این شاخص چند ویژگی مهم محیطی مانند، پوشش گیاهی، میزان تغذیه یخ یخچال‌ها، روان آب‌ها و سطح دریاچه‌های داخلی را در کنترل دارد. لذا اگر چه وسعت، شدت و گسترش هر یک از سیستم‌های فوق به میزان دمای محیطی بستگی دارد ولی به

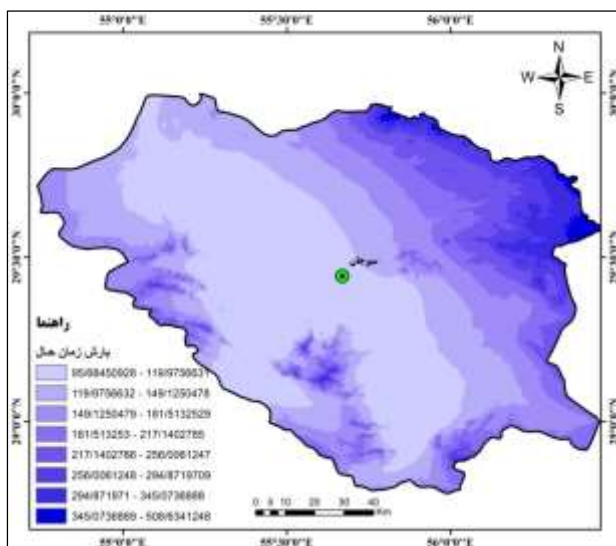
هرحال موتور اصلی سیستم‌های فوق رطوبت محیطی است. جهت تخمین پهنه‌های بارشی منطقه مورد مطالعه در زمان حال ابتدا رابطه بین بارندگی و ارتفاع ۱۱ ایستگاه (سینوپتیک و باران سنجی) اطراف و داخل حوضه تعیین گردید (جدول ۳). سپس با استفاده از رابطه بین بارش و ارتفاع (شکل ۷) و مدل رقومی ارتفاع منطقه (DEM) نقشه هم بارش توسط نرم افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) تهیه شد (شکل ۸). نتایج نشان می‌دهد که حداقل بارش حوضه ۹۵/۶۸ میلیمتر در بخش‌های مرکزی حوضه و حداکثر بارش ۵۰۸/۶۳ میلیمتر در ارتفاعات شمال شرق حوضه برآورد شده است.

جدول (۳): مشخصات ایستگاه‌های هواشناسی اطراف و داخل حوضه مطالعاتی

ایستگاه	نوع ایستگاه	ارتفاع	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	میانگین بارش
شهر بابک	سینوپتیک	۱۸۳۴	۵۵ ۰۸	۳۰ ۰۶	۱۵۰/۲۷
سیرجان	سینوپتیک	۱۷۳۹	۵۵ ۴۱	۲۹ ۲۸	۱۱۵
بافت	سینوپتیک	۲۲۸۰	۵۶ ۳۵	۲۹ ۱۴	۲۳۳/۵
رفسنجان	سینوپتیک	۱۵۸۰	۵۵ ۵۴	۳۰ ۲۵	۷۰/۴
اسطور	باران سنجی	۲۰۲۷	۵۶ ۰۸	۲۹ ۰۲	۱۷۸
بلورد	باران سنجی	۲۰۶۸	۵۶ ۰۳	۲۹ ۲۵	۱۷۳/۷
سعادت آباد	باران سنجی	۱۹۹۰	۵۵ ۴۹	۲۹ ۳۸	۱۴۸/۵
پاریز	باران سنجی	۲۳۴۹	۵۵ ۴۵	۲۹ ۵۲	۲۰۸
باغ خشک	باران سنجی	۲۴۳۱	۵۵ ۵۹	۲۹ ۴۹	۲۴۲/۴
چهارگنبد	باران سنجی	۲۵۰۰	۵۶ ۱۱	۲۹ ۴۴	۲۷۸/۴
زمزرغ	باران سنجی	۲۰۴۰	۵۶ ۰۸	۲۹ ۲۲	۱۵۵/۶

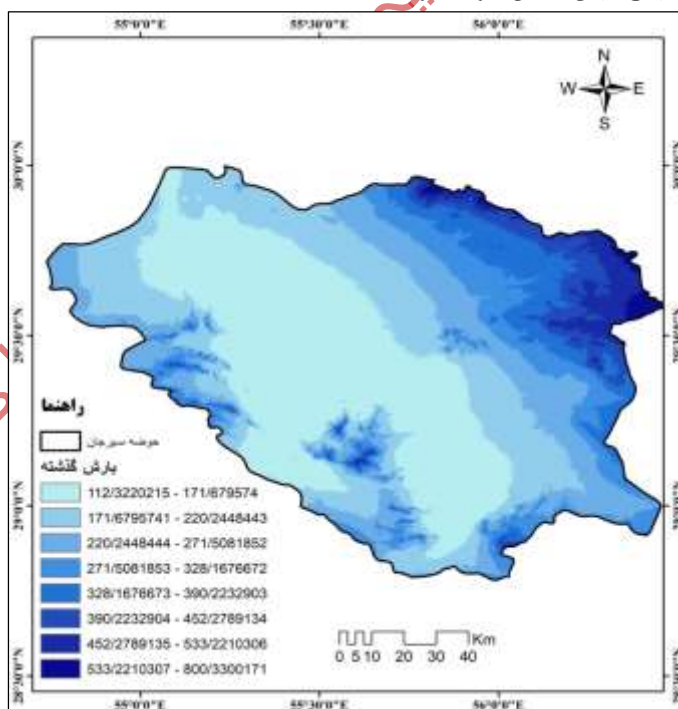

شکل (۷): رابطه همبستگی بین بارش و ارتفاع

شکل (۸): نقشه پهنه‌های بارشی منطقه مطالعاتی در زمان حال

از مهمترین فاکتورهایی که در بررسی شرایط طبیعی گذشته مؤثر است میزان رطوبت محیطی است. با استفاده از آلومتری، رطوبت و دمای فعلی نسبت به بازسازی رطوبت در دوره اقل حرارتی اقدام گردید. نقشه هم بارش حوضه در فاز اقل کواترنر حاکی از این است که حداقل بارش در آن زمان برابر با $112/3$ میلیمتر در بخش‌های مرکزی حوضه و حداکثر مقدار بارش برابر با $800/33$ میلیمتر در مرتفع ترین بخش حوضه بوده است.

شکل (۹): نقشه پهنه‌های بارشی منطقه مطالعاتی در زمان گذشته

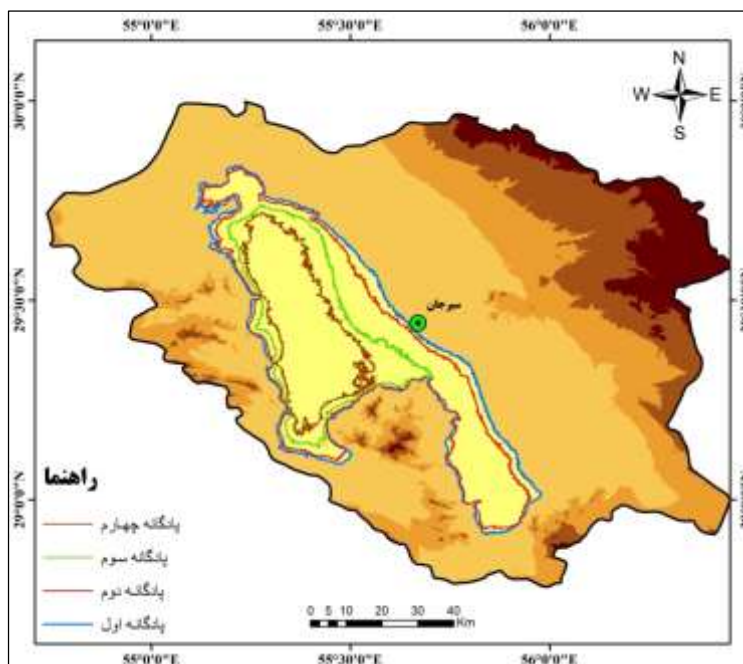
بازسازی دریاچه سیرجان و حد داغ آبه‌های آن

بطور کلی با حاکمیت دوره‌های برودتی، با گسترش یخچال و به دنبال آن تسلط و گسترش حوضه‌های پرفشار از میزان بارش در عرض‌های بالاتر جغرافیایی کاسته شده، ولی همزمان باعث نفوذ کم فشارهای غربی به عرض‌های پایین تر شد و این مناطق بارش بیشتری را دریافت می‌کرده‌اند. در نهایت در دوره‌های یخچالی سلول برودتی قطبی به طرف عرض‌های پایین حرکت نموده در نتیجه هسته‌های برودتی مهمی در ایران بوجود آمدند و سلول برودتی غربی در نواحی مرکزی و اطراف آن مستقر گشته و ایران مرکزی نیز رطوبت بیشتری را نسبت به امروز دریافت نموده است. در نهایت این افزایش بارش باعث بوجود آمدن دریاچه‌های پلویال^۲ گردید (اکرمی، ۱۳۸۵: ۳۸). دریاچه‌های مملو از آب، مهمترین و گسترده‌ترین زمین‌متن‌های ایران در دوره‌های برودتی به شمار می‌آمده‌اند و غالب آنها دارای آثار پادگانه‌ای در اطراف خود هستند و از آنها به عنوان شاهدهی بر حاکمیت دوران مرطوب یاد می‌شود. در زمین متن ساحلی دریاچه قدیم سیرجان بالاترین سطح پادگانه‌ای دریاچه تا ارتفاع ۱۷۱۹ متری از سطح تراز دریاچه آزاد محاسبه گردید. در این زمان دریاچه سیرجان با عمق ۲۹ متر و حجم آب ۸۰۴۰۰ مترمکعب پرآب‌ترین حالت خود را تجربه کرده است. پادگانه‌های دریاچه‌ای براساس نقشه‌های توپوگرافی، تصاویر ماهواره‌ای و مدل رقومی ارتفاعی بازسازی شد. به طور کلی با توجه به شواهد ژئومورفیک مثل آبراهه‌های دوشاخه، نقاط ارتفاعی منفرد و سطوح پله‌کانی موجود بر روی نقشه‌ای توپوگرافی و تصاویر ماهواره‌ای، تعداد ۴ پادگانه برای دریاچه قدیم سیرجان ردیابی و بازسازی شد (شکل ۱۰).

جدول (۴) ویژگی‌های مورفومتری پادگانه‌های دریاچه قدیم سیرجان

شماره پادگانه	مساحت (km ²)	محیط (km)	ارتفاع پادگانه
۱	۸۶۰/۳۹	۶۳۸/۰۷	۱۶۹۰/۸
۲	۱۳۴۳/۸	۴۷۹/۸۳	۱۶۹۸
۳	۲۴۱۳/۷	۶۹۳/۵۲	۱۷۱۱/۳
۴	۲۷۷۲/۴	۶۹۸/۲۳	۱۷۱۹

². Pluvial lakes

شکل (۱۰): نقشه پادگانه‌های دریاچه قدیم سیرجان

آلومتری توانش محیطی

چکادها، بردارهای انرژی را تعریف می‌کنند که میزان این انرژی به توان تولید آب و انجماد در ارتفاعات و مجموع حجم آبی که در طول سال در یک خط برداری به چاله می‌ریزند بستگی دارد و بین سطح اشغال آب در چاله‌ها و سطح یخ و برف که به این چاله‌ها منتهی می‌شود دارای نسبت خاصی است که به آن آلومتری گفته می‌شود. آلومتری توانش محیطی، نسبت $(VL/IA)^2$ یا به تعبیری آلومتری دو متغیر سطح منطقه یخساز و حجم دریاچه مجاور آن می‌باشد که واحد آن مترمکعب بر کیلومتر مربع است. منظور از متغیر حجم دریاچه‌های دوران چهارم (VL) حجم چاله‌هایی در پایین دست چکادهاست که محل تجمع آب حاصل از بارش‌های جامد بالادست بوده و براساس بالاترین تراز آبی محاسبه می‌شود و واحد آنها مترمکعب است. همچنین متغیر سطوح یخساز ارتفاعات مجاور چاله‌ها (IA)، بر اساس خط برودتی در ارتفاع ۲۵۰۰ متری که در حال حاضر بارش جامد دریافت می‌کند و مربوط به حوضه آبی مسیل یا رودخانه منتهی به دریاچه است مشخص و مساحت یخپوش‌های تغذیه‌کننده دریاچه‌ها که در ارتفاع بیش‌تر از ۲۵۰۰ متری قرار داشتند محاسبه می‌گردد و واحد آن کیلومتر مربع است.

محمودی محمدآبادی (۱۳۹۷) نسبت VL و IA را برای ۱۳ شهر در سال ۱۳۳۵ محاسبه و گراف حاصل از رابطه ریاضی این دو مولفه را ترسیم کرد، بنابراین آستانه تعادلی مولفه‌ی توانش محیطی هر سکونتگاه شهری در ارتباط با رابطه (۳) می‌تواند بدست آید و با گراف شکل (۱۱)، سنجیده شود؛ چنانکه آلومتری مولفه‌های توانش محیطی شهری با گراف مذکور مقایسه گردد و اختلافی پیدا کند برحسب میزان اختلاف از حد تعادل فاصله خواهد گرفت. بدین معنی مقدار اختلاف معرف

³ The Volume of the Lake/ Ice region Area

آلومتری توانش محیطی عبارتست از: توانمندی منابع محیطی که در ایران و در شهرهای مدنیت سرد با نسبت VL/IA تعریف مقداری می‌شود.

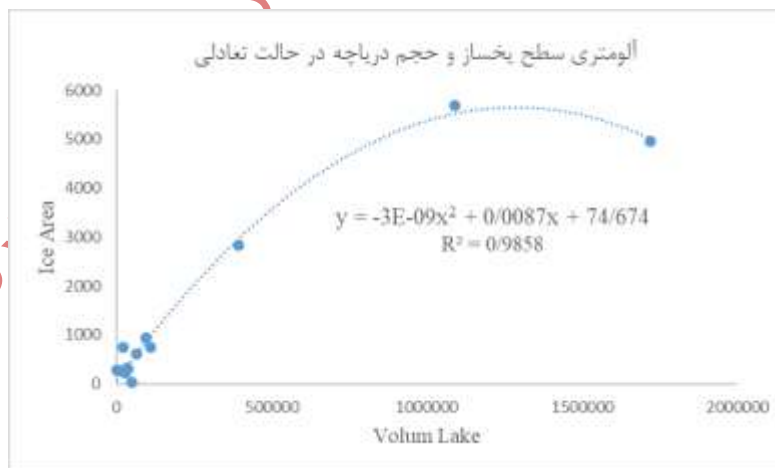
^۴ . مانند روش ایل ویل در محاسبه‌ی قابلیت فرسودگی خاک

میزان انحراف آن شهر از حالت تعادل آمایشی است. به عبارت دیگر این افتراق بیان کننده میزان کاهش توان توانش محیطی نسبت به سال مبنا است (جدول ۵).
 رابطه (۳):

$$IA = -3e - 09(VL^2) + 0/0087(VL) + 74/674$$

جدول (۵): آلومتری دو پارامتر سطح یخساز و حجم دریاچه برای سیزده شهر دریاچه‌ای ایران

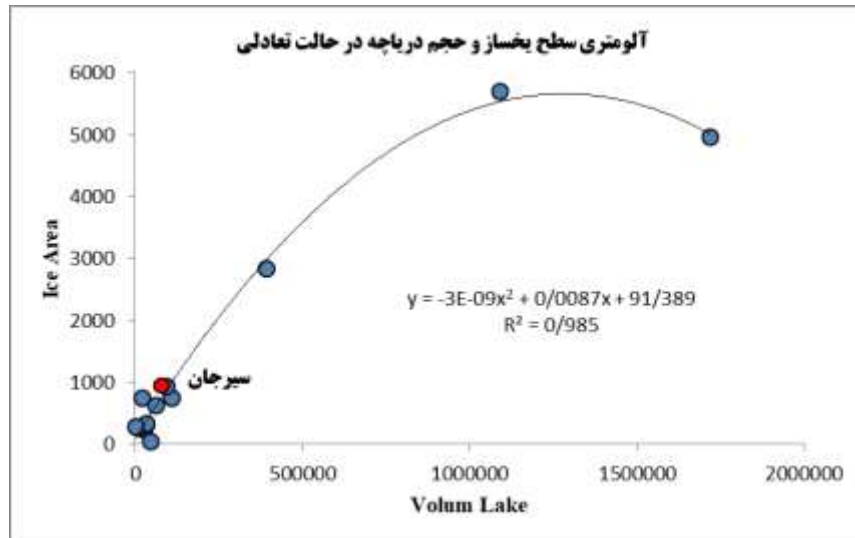
شهر	مساحت دریاچه (Km ²)	عمق دریاچه (M)	حجم دریاچه (m ³)	مساحت یخساز (Km ²)
مشهد	۴۴۶	۶۰	۲۶۷۶۰	۲۳۵
سبزوار	۲۲۰۰	۵۰	۱۱۰۰۰۰	۷۵۰
نیشابور	۵۵۰	۴۰	۲۲۰۰۰	۷۵۰
سمنان	۱۸۰	۶۰	۱۰۸۰۰	۲۶۰
دامغان	۲۱۰۰	۳۰	۶۳۰۰۰	۶۲۰
ری	۴۷۷	۷۴	۳۵۲۹۸	۳۱۰
اصفهان	۴۹۰۲	۸۰	۳۹۲۱۶۰	۲۸۳۰
کاشان	۳۸۴	۹۰	۳۴۵۶۰	۳۲۹
یزد	۲۳۳۲	۴۰	۹۳۲۸۰	۹۴۰
کرمان	۱۷۲۰۰	۱۰۰	۱۷۲۰۰۰۰	۴۹۵۰
شیراز	۵۳۸	۸۸	۴۷۳۴۴	۳۶
بم	۳۰	۳۰	۹۰۰	۲۸۵
تبریز	۱۲۵۳۰	۸۷	۱۰۹۰۱۱۰	۵۷۰۰

شکل (۱۱): گراف آلومتری توانش محیطی (حجم دریاچه و سطح یخساز) (محمودی محمدآبادی، ۱۳۹۷)

یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که مساحت دریاچه قدیم سیرجان در فاز اقل کواترنر، ۲۷۷۲/۴ کیلومتر مربع و عمق آن ۲۹ متر بوده است. بر همین اساس حجم این دریاچه در مواقع پرآبی ۸۰۴۰۰ مترمکعب برآورد گردید. همچنین سطح یخساز حوضه سیرجان ۹۵۰ کیلومتر مربع بوده است. حال به منظور سنجش توانش محیطی سیرجان مساحت دریاچه قدیم سیرجان

و سطح یخساز حوضه سیرجان با گراف فوق (شکل ۱۱) انطباق داده شد. انطباق سیرجان با خط همبستگی در این گراف حاکی از تعادل فضایی در این حوضه در فاز اقل کواترنر می‌باشد (شکل ۱۲). اما خشک شدن دریاچه قدیم سیرجان در زمان حال و تبدیل شدن آن به کویر از یک طرف و کاهش چشم گیر سطوح یخساز حوضه سیرجان نشان می‌دهد که توانش محیطی این حوضه در زمان حال به شدت کاهش یافته و از حالت تعادل خارج شده است.

شکل (۱۲): انطباق مولفه‌های توانش محیطی حوضه سیرجان با گراف آلومتری سطح یخساز با حجم دریاچه در حالت تعادلی نتیجه گیری

چشم اندازهای محیطی دارای یک الگو و فرآیندی از مکانیسم‌ها می‌ناشند که شناخت شناسی این عوامل می‌تواند در تبیین و شناسائی هویت تاریخ طبیعی و پایداری محیطی و در نهایت آمایش محیط نقش اساسی و عمده‌ای را ایفا نماید. به همین علت از جمله نکات برجسته در تبیین فرایندهای محیطی، بازخوانی تاریخ طبیعی مناطق است. بازخوانی تاریخ طبیعی مناطق مهمی در شناخت منطقه و برنامه‌ریزی‌های آتی آنها دارد. به همین علت در این پژوهش تغییرات فضایی حوضه سیرجان ارزیابی و تحلیل شده است. نتایج تحلیل‌های رطوبتی و دمایی حوضه سیرجان نشان می‌دهد که حداکثر میزان بارش این حوضه از ۸۰۰/۴۴ میلیمتر در دوره‌های برودتی به ۵۰۸/۶۳ میلیمتر در زمان حال کاهش یافته است. همچنین حداقل بارش حوضه از ۱۱۲/۳۲ میلیمتر در دوره برودتی به ۹۵/۶۸ میلیمتر در زمان حال تغییر کرده است. مقایسه نقشه‌های هم بارش حال و گذشته حوضه سیرجان نشان می‌دهد که در کواترنر پایانی در بخش‌های مرکزی حوضه ۱۷ میلیمتر و در ارتفاعات بالا تقریباً ۳۰۰ میلیمتر بیشتر بوده است؛ این مقدار تغییر در رطوبت و دمای محیطی تغییر اساسی در سیستم شکلزای منطقه بوجود آورده به نحوی که از سیستم شکلزای یخچالی در حال حاضر نشانی در دست نیست. از طرفی شرایط دمایی این حوضه نیز از منفی ۳/۶ به ۰/۸۶ درجه سانتی گراد افزایش یافته است. همچنین حداکثر دمای حوضه ۱۶/۴۶ در فاز برودتی به ۱۷/۶۴ در زمان حال تغییر کرده است. مقایسه نقشه‌های هم دمای زمان حال و زمان گذشته حوضه سیرجان حاکی از این است که در فاز اقل کواترنر حدود ۴ درجه سانتیگراد نسبت به زمان فعلی سردتر بوده است. البته این میزان تفاوت برای همه نقاط حوضه یکسان نبوده و تحت تاثیر ارتفاع افزایش می‌یافته است؛ به طوریکه بیشترین تفاوت حرارتی مربوط به مرتفع ترین قسمت حوضه و کمترین تفاوت مربوط به پست ترین نقطه حوضه بوده است. ماحصل این تغییرات رطوبتی و دما منجر به تغییر در الگوهای بارشی و کاهش سطوح یخساز و جریان دائمی آب در منطقه مطالعاتی شده است که نمود آن در تبدیل دریاچه قدیم سیرجان به کویر سیرجان مشهود است.

منابع

- اکرمی، صغری، (۱۳۸۵)، «ایزوستازی برودتی حرارتی منطقه آباد- ابرقو و تعامل ژئومورفیک آنها»، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی گرایش ژئومورفولوژی، دانشگاه اصفهان.
- اهلرز، اکارت (۱۳۷۲)، ایران میانی یک کشور شناسی جغرافیایی، ترجمه محمد تقی رهنمایی، تهران انتشارات موسسه جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب، چاپ دوم.
- باباجامالی، فرهاد (۱۳۹۱)، مؤلفه‌های ژئومورفولوژی و تأثیر آن بر هویت کانون‌های مدنی و هنر فرش دستباف ایران. رساله دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه اصفهان.
- پاریزی، اسماعیل (۱۳۹۲)، شواهد یخچال‌های کواترنر پایانی در حوضه تنگ‌ئویه سیرجان. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ژئومورفولوژی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان.
- حاتمی، رامین (۱۳۸۹)، تحولات پالئوایدروژئومورفولوژی کوه‌دشت، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه اصفهان
- داداش زاده، زهرا، ۱۳۹۰، تحولات تاریخ طبیعی چاله اردبیل و نقش آن در مدنیت شهری، یازدهمین کنگره جغرافیدانان
- داوودی، علی، مرادجانی، شیرین (۱۳۹۷)، تحلیل فضایی تغییرات آب وهوایی ایران طی دهه های اخیر، مجله علوم جغرافیایی (جغرافیای کاربردی)، دوره ۱۴، شماره ۲۹، صص ۹۰-۸۲.
- رامشت، محمدحسین (۱۳۸۰)، دریاچه‌های دوران چهارم بستر تبلور مدنیت در ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی ش ۶۰.
- رامشت، محمدحسین؛ پوردهقان، داوود. (۱۳۸۷). یخ در آتش. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۸۹، صص ۱۴۴-۱۲۹.
- سعیدی، عباس (۱۳۹۱). پویای ساختاری- کارکردی رویکردی بدیل در برنامه ریزی فضایی. فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال یکم، شماره ۱، صص ۱۸-۱.
- شریفی، محمد، طاهری‌نژاد، کاظم، زارع، فاطمه، (۱۳۹۵)، ارزیابی تغییرات اقلیمی بین زمان حال و پلیستوسن و بازسازی شرایط اقلیمی گذشته با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک (نمونه موردی: حوضه دشت ابراهیم‌آباد-یزد).
- صادقی‌نیا، علیرضا، رفعتی، سمیه، صداقت، مهدی (۱۴۰۰)، تحلیل فضایی تغییرات اقلیمی در ایران، نشریه تحلیل فضایی مخاطرات محیطی، سال هشتم، شماره ۴، صص ۷۰-۵۵.
- عباسی، علیرضا (۱۳۸۷)، ویژگی ها و پراکندگی فضایی مخروط افکنه های بزرگ ایران و رابطه آن با سیستم های شکلزای اقلیمی، پایان نامه دکتری، رشته ژئومورفولوژی، دانشگاه اصفهان.
- محمودی محمدآبادی، طیبیه، رامشت، محمدحسین (۱۳۹۹)، تغییرات ساختار اداری فضای ایران (از دوره هخامنشیان تا کنون)، مجله فضای جغرافیایی، سال ۲۰، شماره ۶۹، صص ۱۸۸-۱۶۵.
- محمودی محمدآبادی، طیبیه، رامشت محمدحسین، پورخسروانی، محسن (۱۳۹۷)، ارزیابی و تحلیل پارامترهای موثر بر ناتعادلی فضایی در ایران، مجله جغرافیای اجتماعی شهری، دوره ۸، شماره ۱، صص ۲۸۶-۲۶۷.
- یمانی، مجتبی؛ شمسی‌پور، علی اکبر؛ و جعفری‌اقدم، م. (۱۳۹۰). بازسازی برف مرزهای پلیوستوسن درحوضه جاجرود. فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، شماره ۷۶، صص ۵۰-۳۵.

- Bayrakdar, C., Çılğın, Z., Döker, M., F., & Canpolat, E., 2015. Evidence of an active glacier in the Munzur Mountains, eastern Turkey, Turkish Journal of Earth Sciences, 24, 56-71.
- Blanford, W. T., (1973): On the nature and Probable Origin Of the Superficial in the Valleys and deserts of the Geological Society, 14: 492- 501
- Bobeke. H (1956) Features and formation of the great keui and masil.h. university of Tehran. Arid zone research center No 5
- Hucheride (R) AND al (1968): Gelogy of Kerman in Detuch anguage, Partly translated These zurich Suitzerlandl
- Porter, S.C., 2001, Snowline Depression in the Tropics during the Last Glaciations, Quaternary Science Reviews, Vol. 6, No. 20, PP. 27-42.
- Sarikaya, A., M., 2017. Late Quaternary Glaciataione in the easteran Mediterranean, Earths Scinence ,Istanbul Technical University, Maslak 34469, Istanbul ,Turkey.

نسخه
رایج
تجدید
نهایی
قبل از چاپ الکترونیکی